

Sygn. akt IV P 33/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karol Kwiatkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Julita Katarzyna Mikłaszewicz

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2019 r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa W. O. (1)

przeciwko Syndykowi masy upadłości Tartak (...) Sp. z o.o. w upadłości z/s w P.

o zapłatę odprawy i ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy

I. Zasądza od pozwanego syndyka masy upadłości Tartak (...) Sp. z o.o. w upadłości z/s w P. na rzecz powoda W. O. (1) kwotę 27.560,16 zł (dwadzieścia siedem tysięcy pięćset sześćdziesiąt złotych szesnaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 grudnia 2016r. do dnia zapłaty.

II. Odstępuje od obciążania pozwanego syndyka masy upadłości Tartak (...) Sp. z o.o. w upadłości z/s w P. brakującymi kosztami procesu.

SSR Karol Kwiatkowski

Sygn. akt IV P 33/19

UZASADNIENIE

Powód W. O. (1) w pozwie skierowanym przeciwko syndykowi masy upadłości Tartak (...) sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w P. domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 27.560,16 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w okresie od 1 lipca 2011 r. do 30.11.2016 r. był pracownikiem Tartak (...) Spółki z o.o. z siedzibą w P.. Syndyk masy upadłości pismem z dnia 27.10.2016r. wypowiedział umowę o pracę, z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia do jednego miesiąca - ze skutkiem na dzień 30.11.2016 r. Przyczyną wypowiedzenia było ogłoszenie w dniu 13 października 2016 r. przez Sąd Rejonowy w B., VIII Wydział Gospodarczy upadłości obejmującej likwidację majątku Tartak (...) Spółki z o.o. z siedzibą w P.. W związku z zakończeniem z dniem 30 listopada 2016 r. stosunku pracy w TARTAK (...) Spółce z o.o. w likwidacji w P., pozwany syndyk na koniec m-ca listopada 2016 r. sporządził listę płac za m- c listopad 2016 r., wg której zostały dla powoda naliczone wynagrodzenia w łącznej kwocie brutto 39.560,16 zł., na które składały się następujące składniki:

1) Płaca zasadnicza (wynagrodzenie za m-c listopad 2016 r.) - 4.000,00 zł,

- 2) Odprawa z tytułu skróconego okresu wypowiedzenia - 8.000,00 zł,
- 3) Odprawa z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn nieleżących po stronie pracownika - 8.000,00 zł,
- 4) Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy - 19.560,16 zł.

Wynagrodzenie miesięczne za m-c listopad 2016 r. (wyliczone z wyjściowej kwoty brutto 4 tys. zł.) oraz odprawę z tytułu skróconego okresu wypowiedzenia (wyliczoną z wyjściowej kwoty brutto 8 tys. zł.) syndyk wypłacił, przekazując sukcesywnie w/w kwoty na konto bankowe powoda w m-cach: grudzień 2016 r. - marzec 2017 r. Ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie brutto 19.560,16 zł i odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn nieleżących po stronie pracownika w kwocie brutto 8.000,00 zł syndyk do dnia dzisiejszego nie wypłacił, pomimo iż sam w m-cu listopadzie 2016 r. te świadczenia pracownicze ustalił i naliczył.

Na dochodzoną od syndyka kwotę 27.560,16 zł. składają się następujące składniki:

1. Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy (zgodnie z wyliczeniem syndyka) – 19.560,16 zł,
2. Odprawa z tytułu rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy z przyczyn nie dotyczących pracownika – 8.000,00 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 23.04.2019r. Sąd uwzględnił powództwo w całości oraz odstąpił od obciążania pozwanego syndyka masy upadłości brakującymi kosztami procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany syndyk masy upadłości Tartak (...) sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w P. domagał się oddalenia powództwa oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym, w przypadku ustanowienia profesjonalnego pełnomocnika kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Syndyk podniósł zarzut przedwczesności powództwa. W uzasadnieniu wskazał, iż syndyk w żadnym wypadku nie uchylił się od obowiązku dokonania zapłaty na rzecz strony powodowej, gdyż roszczenia te dotyczą odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia, ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, odprawy z tytułu rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy z przyczyn nie dotyczących pracownika przy czym powództwo jest przedwczesne, z uwagi na tryb wypłaty wskazanych świadczeń, wedle przepisów prawa upadłościowego. Podkreślił, iż syndyk nigdy nie kwestionował uprawnień powoda do uzyskania ekwiwalentu oraz odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia przy czym zarówno ekwiwalent za niewykorzystany urlop jak i odszkodowanie za skrócony okres wypowiedzenia wypłacany jest sukcesywnie, jeżeli środki finansowe masy upadłości na to pozwolą. Należność ta zostanie wypłacona w trybie art. 342 i 343 prawa upadłościowego. Ponadto, zgodnie z treścią art. 146 ust. 3 prawa upadłościowego powód w niniejszej sprawie nie ma możliwości ewentualnego skierowania wniosku egzekucyjnego do komornika i uzyskania w ten sposób zaspokojenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód W. O. (1) pozostawał w zatrudnieniu w Tartak (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. w okresie od dnia 01.07.2011 r. do dnia 30.11.2016r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony na stanowisku Dyrektora Spółki (dowód: umowa o pracę k. 4, świadectwo pracy k. 5, 76-77).

Stosunek pracy W. O. (1) ustał w wyniku wypowiedzenia przez pracodawcę – art. 30§1 pkt 2 kp w zw. z art. 41¹§1 kp – z powodu ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku spółki (dowód: wypowiedzenie umowy o pracę k. 6, 78, świadectwo pracy k. 5, 76-77, odpis z KRS k. 71-74).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku VIII Wydziału Gospodarczego z dnia 13.10.2016 r. sygn. akt VIII GU 154/162 ogłoszona została upadłość Tartak (...) sp. z o.o. w P. obejmującą likwidację majątku w/w spółki (dowód: kopia postanowienia z dnia 13.10.2016r. k. 25-26, odpis z KRS k. 71-74).

W związku z ustaniem stosunku pracy powstały naliczone przez pracodawcę i nieuregulowane należności powoda W. O. (1) : z tytułu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 19.560,16 zł. brutto oraz odprawy na podstawie ustawy o zwolnieniach grupowych w kwocie 8.000 zł. brutto (dowód: okoliczność przyznana przez pozwanego, a ponadto: lista płac k. 7, 105, wykaz zbiorczy i uzupełniający niezaspokojonych roszczeń pracowniczych k. 31-48, 55-58 pisma Wojewódzkiego Urzędu Pracy w B. - z dnia 8.12.2016r. k. 27-28, z dnia 7.12.2016r. k. 29-30, z dnia 2.03.2017r. RF.4600-4/16 k. 52-54, z dnia 7.03.2019r. k. 59-60, nakaz PIP z dnia 3.01.2017r. k. 49-51, list płac k. 85-86, zgłoszenie wierzytelności k. 139-140).

Wierzytelności dochodzone pozwem nie zostały wpisane na listę wierzytelności (bezsporne, oraz por. pismo pozwanego z dnia 15.07.2019r. k. 148-149).

Sąd zważył, co następuje:

Bezsporne jest, iż pozwany posiada wobec powoda – b. pracownika wierzytelność wskazaną w pozwie z tytułu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop (w kwocie 19.560,16 zł. brutto) oraz odprawy na podstawie ustawy o zwolnieniach grupowych (w kwocie 8.000,00 zł. brutto), tj. łącznie 27.560,16 zł. brutto. Okoliczność ta została wprost przyznana przez pozwanego. Jak wynika z treści sprzeciwu (k. 16-24), odpisu z KRS dot. upadłej spółki (k. 71-74) oraz list płac (lista płac k. 7, 105, wykaz zbiorczy i uzupełniający niezaspokojonych roszczeń pracowniczych k. 31-48, 55-58, pisma Wojewódzkiego Urzędu Pracy w B. - z dnia 8.12.2016r. k. 27-28, z dnia 7.12.2016r. k. 29-30, z dnia 2.03.2017r. RF.4600-4/16 k. 52-54, z dnia 7.03.2019r. k. 59-60, nakaz PIP z dnia 3.01.2017r. k. 49-51, list płac k. 85-86, zgłoszenie wierzytelności k. 139-140), a także oświadczenia pełnomocnika syndyka na rozprawie przed Sądem w dniu 8.07.2019r. i 22.07.2019r. (por. protokół skrócony rozprawy k. 127-128, 151) i pisma pozwanego z dnia 15.07.2019r. (k. 148-149), wierzytelność ta powstała po ogłoszeniu upadłości i nie jest objęta listą wierzytelności (bezsporne).

Dla porządku jedynie Sąd wskazuje, iż w okolicznościach sprawy podstawą roszczenia o zapłatę odprawy z tytułu zwolnienia grupowego jest art. 8 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz.U.2018 poz. 1969 ze zm.) w zw. z art. 18§1 kp, podstawą żądania zapłaty ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy jest art.171 §1 kp.

Uwzględnieniu roszczenia w całości nie sprzeciwia się, w ocenie Sądu, początkowa odmowa wypłaty świadczenia tytułem odprawy z ustawy „o zwolnieniach grupowych” w związku ze stanowiskiem Wojewódzkiego Urzędu Pracy w B. (pismo (...) w B. z dn. 2.03.2017r. z załącznikami k. 52-58).

Odmowa wypłaty odpraw pieniężnych wynika z oceny w/w (...), że w przypadku rozwiązywania stosunków pracy m.in. z powodem nie miały już zastosowania przepisy ustawy z dnia 13.03.2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy...

W przypadku powoda nie zostały formalnie spełnione przesłanki określone w art. 1 i art. 10 tej ustawy dotyczące wymaganego stanu zatrudnienia u pracodawcy dokonującego zwolnień pracowników z przyczyn ich niedotyczących istniejącego w okresie rozwiązywania umów o pracę na podstawie porozumienia stron lub wypowiedzeń ze strony pracodawcy, który nie może przekraczać 30 dni. Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy z dnia 13.03.2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy... jej przepisy stosuje się w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę zatrudniającego, co najmniej 20 pracowników stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, w drodze wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę, a także na mocy porozumienia stron, jeżeli w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolnienie obejmuje, co najmniej 10 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia mniej niż 100 pracowników (tj. tak, jak w przypadku spółki TARTAK (...)). W przypadku dokonywania zwolnień indywidualnych z przyczyn niedotyczących pracowników limit zatrudniania przez pracodawcę, co najmniej 20 pracowników i 30-dniowego okresu dokonywania zwolnień jest także wymagany, co potwierdza treść art. 10 ust. 1 w/w ustawy.

Bieg 30-dniowego terminu kwalifikującego zwolnienia pracowników dokonywane przez TARTAK (...) sp. z o.o. do kategorii zwolnień grupowych rozpoczął się w dniu 27.09.2016 r., kiedy to w/w pracodawca (zatrudniający na ten dzień, co najmniej 20 pracowników) wręczył 18 pracownikom oświadczenia o rozwiązaniu stosunków pracy, w tym z 12 pracownikami zawarł porozumienia o rozwiązaniu umów o pracę z dniem 30.09.2016 r. A zatem z dniem 27.10.2016 r. został wyczerpany 30-dniowy okres „l tury” zwolnień grupowych.

W związku z powyższym, aby zakwalifikować wręczane pracownikom począwszy od dnia. 28.10.2016 r. oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn nietyczących pracownika do kategorii zwolnień grupowych, należało na nowo spełniać warunki z art. 1 lub art. 10 w/w ustawy, w tym wymóg zatrudniania przez pracodawcę, co najmniej 20 pracowników. Tymczasem w tym dniu spółka TARTAK (...) nie zatrudniała wymaganej w/w przepisem liczby pracowników, bowiem z dniem 30.09.2016 r. ustały stosunki pracy 12 osobom - a zatem na dzień wręczania oświadczeń pracodawcy powodowi (tj. na dzień 31.10.2016 r), nie obowiązywały go już zasady zwalniania pracowników w trybie ustawy z dnia 13.03.2003 r. o szczególnych zasadach... ze względu na stan zatrudnienia.

Fakt niezatrudniania wymaganej powyższym przepisem liczby pracowników na dzień dokonania oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę z powodem, wynika z korespondencji kierowanej przez syndyka na adres Funduszu, a także dokumentów zgromadzonych w sprawie. Wynika z nich, że na dzień złożenia w/w oświadczenia spółka nie zatrudniała już co najmniej 20 pracowników.

/por. pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy w B. z dnia 2.03.2017r. nr RF.4600-4/16 k. 52-54/

Powyższe stanowisko Wojewódzkiego Urzędu Pracy w B. nie może stanowić podstawy do odmowy wypłacenia odprawy z tytułu zwolnień grupowych (ze względów prawnych), ponieważ pozwany syndyk przyznał powodowi prawo do takiego świadczenia, zamieszczając je na liście płac za listopad 2016r. oraz przyznając ten fakt wprost w sprzeciwie od nakazu zapłaty i stanowisku wyrażonym przez swego pełnomocnika na rozprawach przed Sądem.

Przemawia za taką oceną zasada uprzywilejowania pracownika wyrażona w art. 18§1 kp, zgodnie z którym postanowienia umów o pracę oraz innych aktów, na których podstawie powstaje stosunek pracy, nie mogą być mniej korzystne dla pracownika niż przepisy prawa pracy.

M. in. na tle stosowania tego przepisu wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Krakowie, który w wyroku z dnia 12.09.2012r. III APa 18/12 stwierdził, iż całkowicie bezzasadne jest twierdzenie, że wynagrodzenie pracownika nie może być niezgodne z układem zbiorowym pracy. Owszem, istnieje taka reguła, lecz ma ona charakter jednokierunkowy - znajduje zastosowanie wyłącznie na korzyść pracownika. Przepis art. 18 § 1 KP wprowadza zasadę uprzywilejowania pracownika, stanowiąc, że postanowienia umów o pracę oraz innych aktów, na których podstawie powstaje stosunek pracy, nie mogą być mniej korzystne dla pracownika niż przepisy prawa pracy. Istotą wspomnianej zasady jest zakaz regulowania indywidualnej treści stosunku pracy w umowie o pracę w sposób mniej korzystny dla pracownika niż przewidują to przepisy prawa pracy, w tym układ zbiorowy pracy obowiązujący u pracodawcy. Nie istnieje natomiast zasada odwrotna, to znaczy taka, która zabraniałaby zawierania umów bardziej korzystnych dla pracownika niż te przepisy. Zatem wynagrodzenie wynikające z umowy o pracę należne jest w wysokości w niej ustalonej, mimo iż przewyższała ona kwotę przewidzianą w zakładowym układzie zbiorowym za pracę na danym stanowisku.

Powyższy pogląd Sąd w całości popiera. Zatem zasada uprzywilejowania pracownika przemawia w przedmiotowej sprawie również za wymagalnością roszczenia o wypłatę odprawy z tytułu wypowiedzenia umowy o pracę z przyczyn nietyczących pracownika, skoro prawo do tego świadczenia przyznał pracodawca, mimo, iż formalnie z przepisów prawa nie wynika uprawnienie do niego (vide: cytowane pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy w B. z dnia 2.03.2017r. nr RF.4600-4/16).

Zarzuty pozwanego zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty oraz w piśmie z dnia 18.07.2019r. (k. 152-175), że syndyk nie jest zobowiązany do wypłaty na rzecz powoda świadczeń objętych pozwem, a powód nie posiada tytułu prawnego

do żądania ich zapłaty wobec syndyka masy upadłościowej, w sytuacji gdy w masie upadłości brak jest środków na zaspokojenie wszystkich roszczeń wierzycieli upadłego w całości, nie znajduje uzasadnienia w przepisach prawa upadłościowego.

Stosunek pracy z powodem został rozwiązany przez syndyka masy upadłości, a przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę była upadłość przedsiębiorstwa - pracodawcy powoda. Zgodnie z prawem upadłościowym z dniem ogłoszenia upadłości majątek upadłego staje się masą upadłości, która służy zaspokojeniu wierzycieli upadłego. Od tego momentu majątkiem przedsiębiorstwa zarządza syndyk, który w przeciwieństwie do pracodawcy nie ma na celu prowadzenia przedsiębiorstwa w celu osiągnięcia zysku. Jego głównym zadaniem jest wywiązanie się z zobowiązań upadłego przedsiębiorstwa wobec jego wierzycieli. Stan upadłości przedsiębiorstwa ma szczególnie wpływ na stosunki pracownicze. W miejsce dotychczasowego pracodawcy wstępuje syndyk masy upadłości, jego odpowiedzialność za zobowiązania ze stosunku pracy łączącego dotychczasowego pracodawcę z pracownikami z mocy przepisów kodeksu pracy jest ograniczona, pracownik wobec syndyka masy upadłości nie może powoływać się na przepisy prawa pracy dotyczące ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem umowy o pracę. Powyższe ograniczenie odpowiedzialności wynika wprost z treści art. 41¹ § 1 KP, który stanowi, że w razie ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy, nie stosuje się przepisów art. 38, 39 i 41, ani przepisów szczególnych dotyczących ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem umowy o pracę. Odpowiedzialność syndyka za zobowiązania ze stosunku pracy podlega także ograniczeniu ze względu na „kondycję” ekonomiczną upadłego przedsiębiorstwa, syndyk prowadzi likwidację przedsiębiorstwa w ten sposób, aby z masy upadłości zaspokoić jak największą grupę wierzycieli. Cel ten realizuje zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2019 r. poz. 498).

Zgodnie z art. 230 § 1 i 2 tej ustawy do kosztów postępowania zalicza się wydatki bezpośrednio związane z zabezpieczeniem, zarządem i likwidacją masy upadłości, w szczególności wynagrodzenie syndyka oraz jego zastępcy, wynagrodzenia osób zatrudnionych przez syndyka oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzeń tych osób, wynagrodzenie i wydatki członków rady wierzycieli, wydatki związane ze zgrupowaniem wierzycieli, koszty archiwizacji dokumentów upadłego, korespondencji, ogłoszeń, podatki i inne daniny publiczne związane z likwidacją masy upadłości (§ 1). Natomiast do innych zobowiązań masy upadłości zalicza się wszystkie niewymienione w ust. 1 zobowiązania masy upadłości powstałe po ogłoszeniu upadłości, w szczególności należności ze stosunku pracy przypadające za czas po ogłoszeniu upadłości, zobowiązania z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia masy upadłości, zobowiązania z zawartych przez upadłego przed ogłoszeniem upadłości umów, których wykonania zażądał syndyk, inne zobowiązania powstałe z czynności syndyka oraz przypadające za czas po ogłoszeniu upadłości renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i renty z tytułu zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę (§ 2). Ponieważ należności dochodzone pozwem powstały po ogłoszeniu upadłości Tartak (...) Spółki z o. o., niewątpliwie znajduje tu zastosowanie § 2 art. 230 prawa upadłościowego.

Zdaniem Sądu, nie ma racji pozwany syndyk, iż powództwo jest przedwczesne, a ewentualne jego uwzględnieniem naruszy prawa wierzycieli hipotecznych upadłego, ponadto wykluczone jest prowadzenie postępowania egzekucyjnego. Należy podkreślić, iż celem niniejszego postępowania nie było ustalenie, do której kategorii zaspokojenia należą dochodzone należności. Powód dochodził zasądzenia od pozwanego syndyka wierzytelności powstałej po ogłoszeniu upadłości w określonej wysokości i nie wpisanej na listę wierzytelności, co w przypadku jej udowodnienia nie zamyka drogi do uzyskania orzeczenia zasądającego. Również stan środków upadłego (a ściśle ich brak) nie ma znaczenia dla oceny czy powództwo jest zasadne czy też nie.

Umieszczenie należności na liście plac (tak jak w rozpoznawanej sprawie) nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej i pozwala na prowadzenie postępowania i wydanie orzeczenia zasądającego należność, jeśli roszczenie jest zasadne.

Podstawą orzeczenia w zakresie roszczenia o zapłatę odprawy z tytułu zwolnienia grupowego jest art. 8 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn

niedotyczących pracowników (Dz.U.2018 poz. 1969 ze zm.) w zw. z art. 18§1 kp, a w zakresie roszczenia o zapłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy jest art.171 §1 kp.

Sąd uwzględnił również powództwo w części dotyczącej żądania zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od należności głównej – zasądzonych na podstawie art. 359 §1 i§2 kc w zw. z art. 300 kp w zw. z art. 85 kp. Odsetki te zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 02.12.2016r., albowiem należność główna stała się wymagalna z dniem 30.11.2016r. (umowa o pracę rozwiązana została z dniem 30.11.2016r.).

Twierdzenia pozwanego, iż zaspokoił w części roszczenia powoda dochodzone pozwem, na dowód czego złożył wyciąg z rachunku bankowego – przelew na kwotę 2.857,96 zł. tytułem wynagrodzenia za listopad 2016r. (k. 178-179), są dowolne. W szczególności powód W. O. zarzucił, iż przedmiotowa wypłata nie dotyczy należności dochodzonych pozwem. Faktycznie, jak wynika z list płać, wykazów zbiorczych należności i nakazu PIP z dnia 3.01.2017r., powód posiadał wobec pozwanego szereg wierzytelności z tytułu roszczeń pracowniczych za miesiąc listopad 2016r., z których syndyk część uregulował. Pozwany nie wykazał, iż kwota 2.857,96 zł. wypłacona powodowi przelewem z dnia 13.02.2017r. dotyczy części roszczeń dochodzonych pozwem – tym bardziej iż we wcześniejszych pismach procesowych syndyk nie kwestionował roszczeń pozwu co do zasady.

Wobec powyższego Sąd uwzględnił powództwo w całości, czemu dał wyraz w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc, odstępując ze względów słuszności od obciążania nimi pozwanego (pkt II sentencji wyroku).

SSR Karol Kwiatkowski